

Текст који следи радна је и сажета верзија документа на којем уредништво НСПМ ради већ дуже време и који је, да је среће, можда могао бити неултимативни иницијални папир за наступ неке "српске листе", или "патриотског блока" на наредним изборима. Нажалост, из разлога о којима су овде већ писали [Слободан Антонић](#), [Стефан Душанић](#) и други, до тога није дошло. Да не бих скретао пажњу са суштине и узбуркавао "злу крв", нећу овога пута шире образлагати наше виђење разлога и криваца због којих то није био случај, али смо апсолутно уверени да смо овом жалосном стању на тзв. српској патриотској сцени ми свакако понајмање допринели. (Но, исто тако нисмо ни могли да мирно гледамо шта нам се ради са државом и друштвом, док се политичка "елита", како владајућа, тако и опозициона, врти у истом зачараном кругу, који неодољиво подсећа на ону сентенцу о запаљеном селу и "баби која се чешља".)

У сваком случају, верујемо да ових двадесет тачака - мада их, када се боље погледа, заправо има нешто више - јесте нека врста политичке платформе око које би се, уз мало среће и добре воље, могао окупити не онај страначки већ чврсто опредељени део бирачког тела, већ они апатичнији и резигниранији грађани који су збуњени и уморни од политике и политичара, али нису сасвим изгубили национални и морални осећај. Подржавамо и подржаваћемо оне који подржавају нас, не због "лепоте" или интереса, већ због програма националне обнове чији нацрт објављујемо, у нади да ће се, након 6. маја, како год се избори завршили, бити прилике да се ради на том документу и том животном пројекту настави у нешто повољнијој атмосфери.

С поштовањем,

Ђорђе Вукадиновић

Захтевамо:

1. да се о најважнијим државним питањима од значаја за све грађане одлучује непосредно демократски, а не унутар уских интересних и олигархијских група;
2. што хитније расписивање референдума о приступању ЕУ и НАТО (са забраном поновног расписивања у року од 10 година) уз обавезу свих државних институција да се стриктно придржавају и раде на примени тих одлука какве год оне биле;
3. уношење у кривични закон казних одредби против пропагирања сецесионизма, распарчавања, издаје или окупације земље, као и о вређању достојанства земље и националне части;
4. одузимање националне фреквенције емитерима и новчано кажњавање медија за горе наведене врсте преступа;
5. увођење обавезног годишњег тестирања на дрогу за министре, посланике и одборнике, као и за све јавне службенике (укључујући и просветне и здравствене раднике);
6. обавеза НВО, медија и других организација, регистрованих у Србији, да свако финансирање из иностранства посебно назначе на сајту, у емисијама или у штампаном издању, са навођењем износа и називом финансијера;
7. стриктни реципроцитет у економским и политичким односима са земљама у окружењу у којима постоји неравноправан и непријатељски третман српске робе и капитала, као што је случај у Хрватској и Словенији;
8. смањење броја посланика и поделу Србије на 150 изборних јединица, у којима се бира посланик са именом и презименом, као представник грађана, а не странака; примену истог принципа и на одборнике у скупштинама општина; могућност смене посланика и пре истека мандата;

9. укидање обавезних, бесмислених и понижавајућих „женских квота“ у свим телима и институцијама, или, пак, увођење сличних обавезних квота и за друге категорије;

10. поништавање неуставних и „државоликих“ (грб, застава, „главни град“) одредби Статута АП Војводине и доношење новог документа који не би садржавао елементе нестабилности, дуплирања надлежности и увећања бирократије;

11. „дебегоградизација“ власти која не би ишла на уштрб државног јединства; измештање појединих институција и министарстава у регионалне центре ван Београда;

12. хитно оснивање Српске развојне банке, о чему се годинама говори, али што се непрестано опструира од стране страног банкарског лобија који на тај начин исисава ионако недостајућа средства из српске државе и привреде;

13. апсолутни нагласак на производни сектор, а посебно на пољопривреду и прехранбену индустрију као годинама запостављену, а највећу развојну шансу; већу оријентацију на исток, нарочито на за нас отворено и компатибилно тржиште бившег СССР и земаља Средњег и Блиског истока;

14. увођење „кризног“ пореза на профите страних банака и осигуравајућих друштава;

15. обавеза послодавца да раднику којег отпушта као технолошки вишак исплати отпремнину у висини двогодишње радникове плате;

16. фиксно везивање пензија за раст плата у државној управи и обрнуто;

17. обавезна стерилизација за силоватеље у поврату; отварање дебате о поновном увођењу смртне казне за најтеже и посебно окрутне злочине;

18. забрана хомосексуалне пропаганде и промоције међу малолетним лицима;
19. обавезно коришћење ћирилице као уставом прописаног писма у свим облицима јавне комуникације (осим за националне мањине);
20. обавезна основна војна обука у трајању од три до шест месеци.